ముట్టడి

రెండు గంటలుగా ఎవరో ఆ 'మిస్' కోసం తన మేడగదిలో వాసు కాచుకొనివున్నాడు. ఇక తాళలేక, ఎఱ్ఱబాఱిన ముఖంతో కూర్చున్నవాడు, కోపంతో లేచి వెళ్ళి అల్మారా తెరిచాడు.

అందులో అందమైన స్వరూపాల్లో మద్యం తాగడానికి రకరకాల గాజు గ్లాసులూ, పావు నిండిన ఒక విస్కీ సీసా కనిపించాయి. ఒక కళాత్మక ప్రదర్శన చూసి మురిసిపోయినట్టు వాసు ఆహ్లాదించాడు.

ఆ గాజుకుప్పె, గ్లాసులు చూస్తే మద్యం విరోధులనుకూడా తాగమని పురికొల్పే ఒక కళాసౌందర్య దృష్టి వాటిలో కనిపించింది.

'అదృష్టవశంగా లేక దురదృష్టవశంగా నైతిక బాధ్యత అనే వంకలో 'ఇవన్నీ విష పదార్థాలు!' అని తిరస్కరింపబడినవి ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నత శోభలుగా మారిపోయాయ్!' అని గొణుక్కుంటూ, తన మనసులో బొబ్బలుపెట్టే భావనలు అణచుకోవాలనే ఆవేశంతో వాసు తనకి దొరికిన ప్రసాదంలాగ ఆ సీసాలోని సారాయం ఒకే గుక్కలో మింగేసి, మళ్ళీ ఇంకొక గ్లాసుని నింపుకొని వరండాకి వచ్చాడు.

ఆ వరాండా, అతని ఏర్ కండిషన్ గది రెండూ పాశ్చాత్య రీతిలో ఉన్నాయి. వాసు చింతన, దృక్పథం కూడా చాలామట్టుకు పాశ్చాత్య శైలినే అనుసరించాయి.

వెదురు తడికలలాగ, ప్లాస్టిక్ లో కట్టిన తెరలు తొంగుతున్న ఆ వరాండా మూల ఒక రేడియోగ్రాంని వాసు చేరుకున్నాడు. తన గ్లాసుని దానిమీద ఒక పక్క పెట్టి, ఒక రికార్డు ఎంచుకొని రేడియోగ్రాంలో పెట్టాడు.

మరుక్షణం 'Number fifty-four, the house with the bamboo door . . . ' అనే పాటని, దాని తాళంకి అనుగుణంగా తన వేళ్ళ ధ్వనితో మెల్లగా కొట్టుతూ, వాసు ఆ వరండాలో కిందా మీదా తిరగసాగాడు.

అక్కడ రెండు దిండు సోఫాల మధ్య ఉన్న టీపాయ్ లో ఒక చెస్ బోర్డులో వరుసగా నిలబెట్టిన పావులని ఆ పాట ముగింపు వరకూ అతను చూడనేలేదు. పాట అంతమవగానే కిటికీద్వారా బయటకి తొంగి చూసాడు; ఆ తరువాత హాలులోని

గడియారం చూసాడు; ఆ తరువాత మధ్యాహ్నం రెండుగంటలనుంచి తను ఆపేసి, కాచుకొనివున్న ఆటనీ, ఆ చదురంగ పావులని చూసాడు. ఆ 'మిస్' తను మూడు గంటలకి వస్తానని చెప్పిందే!

నిన్న రాత్రి ఒక విందులో వాసు ఆమెను కలుసుకున్నాడు. ఆమెను ఆకర్షించి, తనూ ఆమె వలన ఆకర్షించబడి, ఇక్కడ వస్తానని వాగ్దానం ఇచ్చిన ఆమె పేరుకూడా వాసు ఇప్పుడు మరిచిపోయాడు.

అతనికి పేర్లు ముఖ్యంకాదు; చుట్టరికం ప్రధానం కాదు; వాసు భావనలని అనుచరిస్తాడు; అందాలని ఆరాధిస్తాడు; కేవలం శారీరక ఆకర్షణకే సులభంగా మైమరచిపోతాడు. అలా వశమైపోవడం తప్పుకాదని వాదిస్తాడు. ఇతరులని ఆకర్షించాలని తన రూపం, నడత, ఆచారవ్యవహారాలు, సంభాషణలలో, ఒక విధమైన శోభనం పెంచుకోవాలనే లక్ష్యంతో తన జీనితశైలిని వాసు తీర్చిదిద్దుకున్నాడు. ఆ నమ్మకం అతని ఈ ముప్పైఐదు సంవత్సరాల జీవితంకి బాగా దోహదం చేసింది. తనతో మెలిగినవారికి ఎది ఇష్టమో, ఎది కావాలో, అవన్నీ వాసు ఎలాగైనా సమకూర్చుతాడు. కాని చాలామట్టుకు అతనికి కావలసినవన్నీ ఎటువంటి శ్రమలేకుండా వాసు అందుబాటులోనే ఉన్నాయి.

నిన్న అలాగే ఆ 'మిస్' తో మాటాడుతూ ఆమెకి ఎది చాలా ఇష్టమైన ఆట అని అడిగి, ఆమె ఒక చెస్ చాంపియన్ అని తెలుసుకొని వాసు సంతోషించాడు. ఎందుకంటే అతనికీ ఆ ఆటతో పరిచయముంది; అందువలనే తమాషాగా ఆమెకి ఒక సవాలు వదిలాడు.

"నాతో ఆడి నన్ను గెలుస్తావా?" అని కొంచెం అహంకారంతోనే వాసు అడిగినప్పుడు ఆమె "I will try my best!" అని ఆ సవాలుని తీసుకుంది.

"ఆటలో గెలవడం ఎంత సహజమో అంత సహజమే ఓడిపోవడమూ," అని ఒక వేదాంతిలాగ వాసు పలికిన మాటలు ఆమెకి నచ్చాయి.

తన సవాలుని ఆమె అంగీకరించడమే తనకొక పెద్ద విజయమని వాసు భావించాడు. అతని లక్ష్యమంతా ఆమె రాకగురించేగాని, ఆమె వచ్చినతరువాత జరుగబోయే ఆటలో 'ఎవరు గెలుస్తారు, ఎవరు ఓడిపోతారు?'అని కాదు. ఒక ఆడది,

ఒక మగవాడు మధ్య జరిగే పోటీ అది. 'గెలిచేవారు ఓడిపోవడం, ఓడిపోయినవారు గెలవడం ఎప్పుడూ జరిగేదే!' అని అతనికి తెలుసు.

** ** **

ఇప్పుడు వాసు అనుభవించే చికాకుకి తన పిలుపుని అంగీకరించి ఆమె రాకపోవడంతో ఏర్పడిన నిరాశే కారణం.

రేడియోగ్రామ్ మీదున్న మద్యం తీసుకొని ఆవేశంతో వాసు గతుక్కుమని మింగాడు.

మూడుగంటలకి వస్తానని మాట ఇచ్చి, ఐదున్నరవరకూ రాకుండా, టెలిఫోనులోనూ ఏ కారణం తెలియజేయకుండా, ఆమె తన్ను మోసం చేసిందని వాసు మండిపడ్డాడు. ఇంతసేపూ ఆమెకోసం తను కాచుకొనివున్నందుకు సిగ్గు పడి, ఆ అవమానం భరించలేక ఆ రెండు సోఫాలమధ్యవున్న టీపాయ్ ని ఒక తన్ను తన్నాడు.

తెలుపు, నలుపు రంగుల చదరంగం పావులు చెల్లాచెదరి, లినోలియం పరచిన నేలమీద వాలాయి.

తన కోపంని తనే వశం చేసుకోవాలనే ప్రయత్నంలో వాసు ఆ సోఫాలో కూర్చొని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

నిశ్చలమైన ఆ క్షణాల్లో అతని చెవుల్లో వీణ ధ్వని మెల్లగా వచ్చి మ్రోగింది.

ఆ ఇంటి మిద్దెక్రింద - రెండు గంటలు కాదు, రెండు సంవత్సరాలుగా - అతనికోసం కాచుకొనియున్న ఆ యువతి - అతని భార్య సీత - జ్ఞాపకం ఆ సాధారణ వీణ నాదం వలన అతనికి వచ్చింది.

రెండు సంవత్సరాలముందు తనకిష్టం వచ్చినట్టు జీవితం గడుపుతున్న వాసుని ఒక కుటుంబ భారం అనే అదుపులో ఉంచాలని అతని తల్లిదండ్రులు అతనికి భార్య అనే ఒక చుట్టరికం ఏర్పరచారు.

సరేనని వాసు ఒప్పుకున్నాడు; అంతమట్టుకు అబ్బాయి మంచివాడని తల్లిదండ్రులు సంతోషించారు.

“నా అభిలాష నేనొక స్వతంత్ర పురుషుడుగా మెలగాలి; దానికి మించి నాలో మరేం దురలవాటు ఉంది?” అని అతను అడిగిన ప్రశ్నకి సరైన జవాబు ఇవ్వడానికి ఆ కుటుంబంలో ఎవరూ లేరు.

తన చాతుర్యం, సమర్ధతతోనే వాసు - పూర్వార్జిత ఆస్తి ఎంతో ఉన్నా, దాన్ని ఎదురుచూడక - Building Contract వృత్తిలో మంచి పేరు సంపాదించాడని అతని తండ్రికి చాలా సంతోషం. కాని ఎటువంటి కట్టుబాటు లేని ఆ కొడుకు జీవిత శైలి అతనికి ఒక పెద్ద కొఱతగా కనిపించింది.

భార్య అని ఒకర్తె వస్తే అబ్బాయి మారుతాడేమో అనే వాళ్ల నమ్మకం వలనే సీత వాసుకి భార్యగా వచ్చింది. అతనింకా అలాగే ఉన్నాడంటే అందుకు అతని భార్యే కారణం అని అతని తల్లిదండ్రులు నిశ్చయించేసారు.

సీత మనసులో ఏముందో? తన భర్త తన్ను నిర్లక్ష్యం చేసినట్టు ఆమెకూడా అతని కార్యకలాపాలేవీ పట్టించుకోకుండా - ఏకాంత జీవితం - గడుపుతోంది.

ఏకాంత జీవితమా?

మనసు కలిసిన ఇద్దరు జీవులు వేరే వేరే ప్రపంచాల్లో విడి విడిగా జీవించినా ఆ అనుభవంకూడా దాంపత్యమే! ఇద్దరు జీవులు పొత్తు లేకుండా రెండు శరీరాలు కలిసి మెలిగినా అది ఏకాంత జీవితమే!

అలాగే, ఒకే ఇంటిలో జీవిస్తూ, భర్త పిలిచిన వెంటనే, ప్రతీ క్షణం అందుకే కాచుకొనివున్నట్టు, పరుగెత్తుకొని వెళ్ళి, అతని ఎదుట నిలబడి, అతని కోరిక ఏదో దాన్ని నిరవేర్చి, ఒక హిందు భార్యకి ఉండవలసిన సంప్రదాయాలు పాటించినా ఆ ఏకాంత జీవితం వలన సీత కళ్ళలో నిత్యమూ నిదానమైన శోకమే కనిపిస్తుంది.

ఎన్నో రోజులు రాత్రివేళ, చాలాసేపు, ఆడవారూ, మగవారూ, మేడమీద భర్తతో కలిసి గలభా, ఒడలు తెలియని తంతనాలు చేసినప్పుడు ఇంటి వంటమనిషి - ఆ ముసలమ్మ - ఆ కూతలు, సందడి భరించలేక, “ఇదేం గొడవరా? వీరేం మనుషులో?” అని అదిరిపడినప్పుడుకూడా సీత, దూరాన వొదిగివుండి జీవితం లోని ఘటనలు చూస్తున్న ఒక జ్ఞానిలాగ ఒక చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకుంటుంది; ముసలమ్మతో ఏమీ మాటాడదు.

వాసు అవగాహనలో సీత ఒక సామాన్యమైన, దీనమైన స్త్రీగా కనిపించింది. తన భార్యగా వచ్చిన సీత పేరులో రహస్యంగా దాగియున్న, తనకి తెలియని మహత్వమైన అర్థాలు, వాసు ఎరుగడు. ఐతే ఇప్పుడు అతను ఆమెను గుర్తుచేసుకోడానికి కారణముంది.

ఇవాళ ఉదయం వాసు పిలిచాడని సీత మేడమీదకి వచ్చింది; చాకలికొట్టుకని అతని మరికిగుడ్డలు ప్రోగుచెయ్యడానికి ఆమె వచ్చింది. అప్పుడు ఆ మురికిగుడ్డలతోబాటు అతని కోటు జేబులో ఆ ఎవరో 'మిస్' ఇచ్చిన visiting card తను పెట్టినట్టు వాసు గుర్తు చేసుకున్నాడు.

వీణ ధ్వనిని అనుసరించి సీత, దాని తరునాత తన మురికిగుడ్డలు, వాటిలో ఒకటిగా ఆ 'మిస్' visiting card - ఇవన్నీ జ్ఞాపకం రాగానే వాసు తనలో నవ్వుకున్నాడు.

పక్కనేనున్న calling bell నొక్కాడు; వీణ నాదం ఆగింది.

భార్యనికూడా calling bell ద్వారా పిలవడానికి కారణం అతను ఏమైనా సరే ఆ ఇంటి మిద్దెక్రిందకి వెళ్ళకూడదని నిశ్చయం చేసుకున్నాడు. అందుకు కారణం తనకిష్టం లేకపోయినా ఇతరుల భావనలకి వాసు చూపే నాగతికత, మర్యాద. అతను ఒక సారి కాళ్ళలో చెప్పులతో, చెయిలో సిగరెట్టుతో ప్రవేశించినప్పుడు భారత నాగరికత ఒక స్త్రీ రూపంలో పైబడినట్టు సీత అతన్ని ఆపి కోపంతో "ఇది పూజ గది!" అని గర్జన చేసింది. అనుచితమైన తన ప్రవర్తనకి క్షమాపణ కోరుతూ "I am sorry!" అని గొణుక్కుంటూ వాసు వెనకాడాడు. ఆ తరువాత ఈ రెండు సంవత్సరాలలో అతన్ని ఎవరూ అక్కడకి రమ్మని పిలవలేదు, అతనూ వెళ్ళలేదు. వెళ్ళినా అక్కడున్నవి - తులసీ కోట, పూజ గది, ఆవు పేడతో పూతపూసిన నేల, రంగుల ముగ్గులు - చూసి అతను తీదరపడివుంటాడు.

అతను కావలసినప్పుడు ఉన్నచోటునుంచే భార్యని పిలవడానికి ఈ ఆధునిక యుగంలో ఎన్ని వసతులున్నాయి!

అదిగో, సీత మెట్లు ఎక్కి అతని ముందు వచ్చి నిలబడింది.

అప్పుడు అక్కడ వ్యాపించిన వాసనలో అతని మనస్స్థితి ఆమె ఊహించకలిగింది. కాని ఆమె మొహం చిట్లించుకున్నట్టు ఏ సూచనా కనిపించలేదే? చిరునవ్వుతో ఎదుట నిలబడే భార్యని ఎర్రకన్నులు తెరిచి వాసు చూసి తనూ నవ్వాడు.

“Laundry కి బట్టలు వేసినప్పుడు పాకెట్లన్నీ చూడాలని చెప్పాను, నీకు జ్ఞాపకం ఉందా?”

“అవును, మీరు చెప్పారు.”

“ఇవాళ చూసావా?”

“చూసాను . . . ఇదే ఉంది. మీరడిగితే ఇద్దామనుకున్నాను” అని అంటూ ఆమె అందించిన visiting card తీసుకొని, ఒక సారి దాన్ని చూసి వాసు, ఆమెకి thanks చెప్పాడు. సీత ఇంకొక చిరునవ్వు నవ్వి వెనకాడింది.

“సీతా . . . ” అని ఏదో ఆలోచనతో వాసు ఆమెను పిలిచాడు.

ఆమె తిరిగి అతన్ని చూసింది.

“ఇక్కడికి రా,” అని ఆమెని దగ్గరకి పిలిచాడు. “నువ్వు మీ ఊరులో పదవ క్లాసువరకూ చదివున్నావ్ కదా? ఏదీ, ఇది చదువు చూద్దాం!” అని ఆ visiting card అందించాడు.

“Miss. Suguna . . . Lecturer in English,” అని దానితోబాటు ఒక స్త్రీల కాలేజీ పేరుకూడా చదివి, సీత ఆమె ఇంటి ఫోను నంబరు వల్లించింది.

దాన్ని చదివినతరువాత ఆమె మొహంలో ఏమైనా చలనముందా అని వాసు ఆరసించి చూసాడు. ఎప్పటిలాగే చిరునవ్వుతూ సీత నిలబడివుంది. ఆ మొహంలో ఎటువంటి బాధకంకి వశంకాని భావన చూసి ‘దీనికి ఇదెలాగ సాధ్యం?’ అనే ప్రశ్నే ముందుగా అతని మనసులో చోటుచేసుకుంది.

అతను ఆమె కళ్ళు తేటిచూసాడు. అందులో అణచుకున్న శోకం అతనికి బోధపడిందో లేదో? ‘నాకెందుకు దీనితో గాఢమైన పొత్తు లేదు?’ అనే కారణం ఇప్పుడే అతను ఆలోచించాడు. ఆ తరువాత ‘నాతో దానికి ఏదైనా పొత్తు ఉందా?’ అని తన్నే అడుక్కున్నాడు. ఆఖరికి, ‘పొత్తు ఉందో లేదో, చట్టం ప్రకారం అది నా భార్య!’ అని తృతీయ పక్షం ధోరణిలో తనకున్న మూర్ఖపుపట్టు గుర్తుచేసుకున్నాడు.

చాలాసేపు తోడు కావాలని కాచుకొని వాసుకి విసుగు పుట్టేసింది; అందుకే అతనిప్పుడు సీతని తోడుకి పిలిచాడు.

సీత అతని ఎదుట ఇంకొక సోఫాలో కూర్చుంది. నేలమీదున్న చెదరిన పావులలో ఒకటి ఆమె కాలుని తాకింది. దాన్ని చెయిలో తీసుకొని, తల వొంచి చూసింది.

"అదేంటో చెప్పు చూద్దాం!" అని ఒక బాలికని అడుగుతున్నట్టు వాసు అడిగాడు.

"Chess piece."

"హూం . . . " అని ఆమెని శ్లాఘించి, "అదేం chess piece అని నీకు తెలుసా?" అని అడిగాడు.

'White Bishop."

"నీకు chess ఆడడం తెలుసా?"

"ఏదో కొంచెం తెలుసు."

"Let us see! బోర్డు తీసుకొని arrange చెయ్!" అని చెప్పి వాసు ఒక సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు.

సీత వొంగి నేలమీదున్న పావులు పోగుచేస్తూంటే వాసు ఆమెనే చూస్తున్నాడు. కొన్ని క్షణాలతరువాత తను ఆమె అందాన్ని చూసి ఆనందిస్తున్నట్టు గుర్తుచేసుకున్నాడు.

ఆమె chess board సిద్ధం చెయ్యగానే దాన్ని పరీక్షించి చూసి వాసు "నీకేం కావాలి? Black or White?" అని అడిగాడు.

"Black!" అని చెప్పి వాసు తన పావులని కదల్పాలని సీత కాచుకొనివుంది.

అతనొక సారి పావు కదల్పగానే ఆట ఆరంభమైంది; సీతకూడా పావులని కదల్పింది. ఇలాగ నాలుగైదు కదలికలు సాగాయి.

వాసు ఆమెను అడిగాడు: "నువ్వేం theory చదివున్నావా?"

"లేదు. ఎప్పుడో ఆడిన అలవాటే."

అప్పుడే టెలిఫోను మ్రోగింది. రెండు మూడు సార్లు దాని ధ్వని లెక్కచెయ్యక ఆటలో నిమగ్నమైపోయిన వాసు, "అదెవరో కనుక్కో," అని సీతకి చెప్పి పంపాడు. సీత లేచి వెళ్ళి టెలిఫోను రిసీవర్ అందుకుంది.

"Hello . . . yes, yes, Mr. Vasu's house . . . I am his wife . . . సరే, చెప్తానులేండి . . . No mention, please . . . " అని రిసీవర్ని పెట్టేసి తిరిగివచ్చిన సీత తన మొహంలో ఎటువంటి చలనమూ కనిపించకుండా వాసుకి ఈ సందేశం అందించింది:

"మిస్ సుగుణా . . . నిన్న ఎక్కడో పార్టీలో మీరు కలుసుకున్నారట . . . ఇవాళ మూడు గంటలకి వస్తానని చెప్పారట . . . కాలేజీలో ఏదో తొందరగా పని . . . ఇప్పుడు వెంటనే వస్తున్నారట . . . " అని చెప్పి ఆటని కొనసాగించడానికి సోఫాలో కూర్చుంది సీత.

ఆమె తన పావుని కదలించిన తరువాత కూడా వాసు ఆమెనే తేఱిచూస్తూ కూర్చున్నాడు.

"ఇక మీ move!" అని సీత అతనికి గుర్తు చేసింది. అదేం వినిపించుకోకుండా వాసు ఆమెని అడిగాడు:

"నా గురించి నువ్వేమనుకుంటున్నావ్?"

"నేనేం అనుకోవాలి? మీరు నన్ను పెళ్ళాడారు - అంటే నా భర్త అని అనుకుంటున్నాను . . . "

వాసు నుదుటని గోక్కుంటూ తల వంచాడు. కొంచెం సేపు ఆగి మళ్ళీ అడిగాడు: "నీకు నా మీద కోపమా?"

"లేదు."

"బాధగా ఉందా?"

"హూం, లేదు!"

"బెంగగా ఉందా?"

"లేదు."

"ఎందుకు లేదు?"

“ఎందుకు ఉంటాలి?”

అతని ప్రశ్నలకన్నిటికీ ఆమె జవాబు ఇచ్చింది. కాని ఒక ప్రశ్నకి జవాబుగా ఆమె ఇంకొక ప్రశ్న అడగ్గానే వాసు ఏ జవాబూ ఇవ్వలేకపోయాడు.

‘నా గురించి ఈమె మనసులో ఏముంది?’ అని తెలుసుకోవాలని వాసుకి ఆతురత. దానికి ‘ఏమీ లేదు,’ అనే జవాబు ఇంపుగా లేదు. ఆ జవాబు విన్నప్పుడే అతనికి సీత తనవలన ఏకాంతంగా ఎంత శోకం అనుభవిస్తోందని, రహస్యంగా ఆమెకి భర్తమీదున్న అత్యంత ద్వేషం, విరోధభావం బోధపడింది. ఇప్పుడుకూడా ‘సరే, నా గురించి మీ మనసులో ఏముంది?’ అని సీత తన్ను అడుగుతుందని వాసు ఆశించాడు. కాని అటువంటి ప్రశ్న అడగాలనే తలపుకూడా ఆమెకి లేదని ఇప్పుడు గ్రహించాడు. ఆవిధంగా తన దాంపత్యంలో దాగియున్న నిజం - శూన్యత, కటుత్వం - బట్టబయలైన తరువాత దాన్ని అంగికరించాలో లేక తిరస్కరించాలో తెలియక వాసు పెనుగులాడాడు. ఆ కారణంవలనే అతన్ని ముట్టడిస్తూ ఒక వ్యూహం చోటుచేసుకుంది.

‘నేను పిలుస్తే ఈమె వస్తోంది; నేను కూర్చోమంటే కూర్చుంటుంది; పోమంటే పోతుంది; నవ్వమంటే నవ్వుతుంది. కాని . . . ఈమె నన్నేం అడగదు . . . నేనూ దీనికోసం ఏమీ చెయ్యడం లేదు . . . ఇది నా అధికారంలో ఉంది . . దీనికి నేనంటే ప్రేమా లేదు, పగా లేదు . . . ప్రేమా, పగా చూపాలంటే ఒక విధమైన బాంధవ్యం ఉండాలి; దీనికి నాతో ఎటువంటి బాంధవ్యమూ లేదు . . . విరక్తి, ఉపేక్ష తోనే ఈమె నాతో కాపురం చేస్తోంది . . . ‘

“నేనంటే నీకేం బెంగ లేదు; అలాగే నేనుకూడా నీ గురించి నిర్లక్ష్యంగా ఉండాలంటున్నవా? అదే నీకు వసతి, అవునా? నేను నాకిష్టం వచ్చినట్టు ఎది చేసినా నీకు అభ్యంతరం లేదు! దానికి అర్థం నువ్వు నీకిష్టం వచ్చినట్టు ఎద్దైనా చెయ్యవచ్చు! అదేనా నీ వాదం?” అని తాగిన మైకంలో వాసు ఆమెని ఎత్తిపొడిచాడు.

సీత కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి, కాని ఆమె ఏడవలేదు. ‘ఇదే ఆడజన్మ కర్మ అంటే! ఎది చేసినా తప్పే!’ అని తనలో గొణుక్కుంది. తరువాత చెప్పింది: “నేనొక హిందీ స్త్రీని. ఎవరూ ఎవరినీ చెడగొట్టలేరు. చెడిపోయేవాళ్ళని ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు!”

ఆమె మాటలు విని వాసు మనసులో ఆరాటం కలిగింది. 'ఇంకొక గ్లాసు మద్యం తాగుదాం!,' అని లేవబోయాడు. కాని ఎందుకో "వొద్దు!" అని నిశ్చయించి తన చెయిని మొహంకి ఎదురుగా విసురుతూ మళ్ళీ కూర్చున్నాడు.

ఏవేవో ఆలోచనలలో పడిపోయి, చాలాసేపు మౌనంగా కూర్చొని, ఆఖరికి "Yes, let's play . . . " అని వాసు నిట్టూర్పు విడిచాడు.

"మీదే next move!" అని సీత అతనికి గుర్తుచేసింది.

'దీన్ని ఎలాగైనా గెలవాలి!' అనే గురితో వాసు పావులు కదల్పసాగాడు.

అటలో సీత తన శక్తివంతమైన పావులన్నీ వరుసవరుసగా కోల్పోతూ వచ్చింది. వాసు పావులన్నీ బోర్డులో ముందుకుపోతూ సీత పావులున్న గళ్ళని ఆక్రమించుతూవున్నాయి.

ఆఖరికి సీత ఒక తెల్ల పావుని బోర్డునుంచి తీసి "Check & Mate!" అని అంటూ ఆటని ముగించింది.

వాసు బోర్డులో మిగిలివున్న ఉన్న తన తెలుపు పావులని - వేరే వేరేగా - పరీక్షిస్తూ వాటిలో ఏదైనా తన 'రాజు' విముక్తికి సాయం చేస్తుందా అని చూసాడు. అన్నీ 'ముట్టడి' లోనే ఉన్నాయి. అతని పావులు బోర్డులో ముందుకి సాగినా, శక్తివంతమైన సీత పావులని అవి సాధించినా, ఆఖరికి వాసు 'రాజు' సీత పన్నిన ముట్టడిలో చిక్కుకున్నది అనివార్యమైన సత్యం.

"Well done, Sita!" అని వాసు ఉత్సాహంతో ఆమె భుజం తట్టాడు.

ఎప్పటిలాగే సీత మొహంలో నిదానమైన చిరునవ్వే చోటుచేసుకుంది.

అప్పుడు క్రిందనించి calling bell ధ్వని వినిపించింది.

"సీతా . . . అదే వచ్చివుంటుంది . . . నేనింట్లో లేనని చెప్పేయ్!" అని వాసు భయంతో ఒక అబద్ధం చెప్పగానే సీత కటువైన చిరునవ్వుతో మేడమెట్లు దిగి వెళ్ళింది.

"దాన్ని పంపేసి నువ్వు రా" అని చెప్పిన తరువాత వాసు రెండవ ఆడకి చదురంగ బోర్డులో పావులు అమర్చసాగాడు.

కొంచెంసేపు తరువాత మేడమెట్లమీద మెట్టెల సందడి విని అతని దేహం పులకరించింది. ఇప్పుడు ఆమె అతనికి ఎదుట వచ్చి నిలబడినప్పుడు వాసు కళ్ళలో

ఇంతవరకూ అతను అనుభవించని ఒక నూతన భావన తళతళమని మెరిసింది. కాని ఆమె కళ్ళలో నిత్యమూ పదిలమైన ఆ శోకం మారనేలేదు.

అతను ఆమెని ఆటకి పిలిచాడు; ఆమెకూడా ఆడింది.

****